

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-25(3)/16/AgŁ

Warszawa, 23 marca 2016 r.

DECYZJA DIH-1/35/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Grzegorza Bodenszaca, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Artykuły Spożywczo Przemysłowe Hurt-Detal Grzegorz Bodenszac w Żninie, od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr BŻ-12/2016 z dnia 2 lutego 2016 r. (nr akt sprawy: BŻ.8361.200.2015), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono kary pieniężne w wysokości:

- 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych siedmiu partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 455,43 zł;
 - 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dwóch partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 210,90 zł;
- a) uchyla zaskarżoną decyzję w całości,
- b) na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wymierza ww. przedsiębiorcy Grzegorzowi Bodenszacowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Artykuły Spożywczo Przemysłowe Hurt-Detal Grzegorz Bodenszac w Żninie, karę pieniężną w wysokości 666 zł (słownie: sześćset sześćdziesiąt sześć złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dziewięciu partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 666,33 zł.

UZASADNIENIE

W dniach 8-10 grudnia 2015 r. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwanego dalej „Kujawsko-Pomorskim WIIH”, przeprowadzili kontrolę w sklepie ABC w Żninie przy ul. 700-lecia 29,

należącym do przedsiębiorcy Grzegorza Bodenszaca, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Artykuły Spożywczo Przemysłowe Hurt-Detal Grzegorz Bodenszac w Żninie.

W toku kontroli oceniono sposób oznakowania i prezentacji dziewięciu partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 666,33 zł, tj.:

- siedmiu partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 455,43 zł, zadeklarowanych na etykiecie opakowania jednostkowego jako:
 - „Żołądkowa gorzka z miętą” napój spirytusowy 36 % obj. o pojemności 100 ml, a na wywieszce cenowej dotyczącej tego produktu jako „Żołądkowa gorzka z miętą 0,1 l wódka 36 %” – w ilości 14 butelek (5,99 zł/but.);
 - „Żołądkowa gorzka tradycyjna” napój spirytusowy 36 % obj. o pojemności 200 ml, a na wywieszce cenowej dotyczącej tego produktu jako „Żołądkowa gorzka 0,2 l wódka tradycyjna 36 %” – w ilości 6 butelek (11,80 zł/but.);
 - „Lubelska porzeczkowa” likier 30 % obj. o pojemności 100 ml, a na wywieszce cenowej dotyczącej tego produktu jako „Lubel. porzeczkowa 0,1 l wódka” – w ilości 9 butelek (5,09 zł/but.);
 - „Lubelska porzeczkowa” likier 30 % obj. o pojemności 200 ml, a na wywieszce cenowej dotyczącej tego produktu jako „Lubel. porzeczkowa 0,2 l wódka 32 %” – w ilości 5 butelek (9,70 zł/but.);
 - „Lubelska grejpfrutowa” likier 30 % obj. o pojemności 200 ml, a na wywieszce cenowej dotyczącej tego produktu jako „Lubelska 0,2 l grejpfrutowa wódka 32 %” – w ilości 5 butelek (10,50 zł/but.);
 - „Fjorowki” likier cytrynowy 34 % vol. o pojemności 500 ml, a na wywieszce cenowej dotyczącej tego produktu jako „Fjorowka cyt. 0,5 l wódka 34 %” – w ilości 4 butelek (16,99 zł/but.);
 - „Polonaise” wiśniowy likier 36 % vol. o pojemności 500 ml, a na wywieszce cenowej dotyczącej tego produktu jako „Polonaise 0,5 l wiśniowy wódka 36 %” – w ilości 4 butelek (21,50 zł/but.);

które zakwestionowano, z uwagi na podanie na wywieszkach cenowych uwidocznionych przy tych produktach nazwy handlowej „wódka”. Taki sposób oznakowania produktów, zdaniem organu pierwszej instancji, wprowadzał konsumentów w błąd, co do charakteru i tożsamości środka spożywczego, co stanowiło naruszenie treści art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 s. 18 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011”). Na podstawie powyższych ustaleń, Kujawsko-Pomorskiego WIIH stwierdził, że przedmiotowe produkty były artykułami rolno-spożywczymi zafałszowanymi, w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b) ustawy z dnia 21

grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, z uwagi na podanie w ich oznakowaniu nieprawdziwej nazwy produktu;

- dwóch partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 210,90 zł, zadeklarowanych na etykiecie opakowania jednostkowego jako:
 - „Extra żytnia orzechówka” likier 32 % obj. o pojemności 500 ml – w ilości 6 butelek (18,90 zł/but.);
 - „Extra żytnia malinówka” likier 32 % obj. o pojemności 500 ml – w ilości 5 butelek (19,50 zł/but.);

które zakwestionowano, z uwagi na umieszczenie tych produktów w sąsiedztwie wódek. Taki sposób prezentacji produktów (obejmujący sposób ich segregacji asortymentowej), zdaniem organu pierwszej instancji, wprowadzał konsumentów w błąd, co do charakteru i tożsamości środka spożywczego, co stanowiło naruszenie treści art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 10 grudnia 2015 r. (nr akt kontroli: BŻ.8361.200.2015), w tym w załączniku nr 1 do tego protokołu, stanowiącym zestawienie ocenianych napojów spirytusowych. Do akt sprawy dołączono również wydruki zdjęć przedstawiających sposób oznakowania i prezentacji zakwestionowanych produktów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 12 stycznia 2016 r., Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę, zwanego dalej również „stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie:

- art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych siedmiu ww. partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 455,43 zł;
- art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dwóch ww. partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 210,90 zł;

informując jednocześnie o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania. W piśmie tym wezwał ją także do przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu za rok 2015.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, natomiast żądane informacja przekazała 26 stycznia 2016 r., pocztą elektroniczną.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr BŻ-12/2016 z dnia 2 lutego 2016 r. (doręczoną stronie 4 lutego 2016 r.), Kujawsko-Pomorski WIIH wymierzył stronie, na podstawie:

- art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 1 000 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych siedmiu ww. partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 455,43 zł;
- art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dwóch ww. partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 210,90 zł.

Pismem z 17 lutego 2016 r. (nadany w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego 17 lutego 2016 r.), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, w którym wskazała, że nie zgadza się z wymierzoną jej karą pieniężną z tytułu „popelnionego wykroczenia” i poprosiła o skierowanie sprawy na drogę sądową.

Pismem z 26 lutego 2016 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, w myśl art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W świetle art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej – importer danego środka na rynek Unii Europejskiej. Jak wynika z tego artykułu, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (ust. 2), a bez uszczerbku dla tego przepisu, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (ust. 5).

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy

oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta finalnego w błąd, w szczególności: co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności, co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji (ust. 1 lit. a), przy czym przepisy te mają również zastosowanie do prezentacji środków spożywczych, w szczególności kształtu, wyglądu lub opakowania, zastosowanych materiałów opakowaniowych, sposobu ustawienia oraz otoczenia, w jakim są pokazywane (ust. 4 lit. b).

W świetle art. 16 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów prawa żywnościowego, etykietowanie, reklama i prezentacja żywności lub pasz, z uwzględnieniem ich kształtu, wyglądu lub opakowania, używanych opakowań, sposobu ułożenia i miejsca wystawienia oraz informacji udostępnionych na ich temat w jakikolwiek sposób, nie może wprowadzać konsumentów w błąd.

Wymagania w zakresie opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, w tym stosowania ich nazw handlowych, zostały określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. U. UE L 39 z 13.2.2008 s. 16 z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 110/2008”, w szczególności w art. 9 ust. 1, 2 i 7. Przepisy te stanowią, że napoje spirytusowe odpowiadające specyfikacjom produktów zdefiniowanych w kategoriach od 1 do 46 (w tym w kategorii 15 – „wódka”) w załączniku II są w opisie, prezentacji i etykietowaniu opatrzone określoną tam nazwą handlową, a napoje spirytusowe, które odpowiadają definicji zawartej w art. 2 (definicji napoju spirytusowego), ale które nie spełniają kryteriów włączenia do ww. kategorii, są opatrzone nazwą handlową „napój spirytusowy”. Napoju alkoholowego, który nie spełnia jednej z definicji wymienionych w ww. kategoriach, nie można opisywać, prezentować lub etykietować poprzez dodawanie wyrazów lub wyrażeń takich jak „podobny”, „typu”, „w stylu”, „wyprodukowany”, „o smaku” ani żadnych podobnych terminów do nazw handlowych zamieszczonych w tym rozporządzeniu. Jak wynika z pkt 15 lit. b załącznika II, minimalna objętościowa zawartość alkoholu w wódce wynosi 37,5 %.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli:

- dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej (lit. a);
- w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą (lit. b);

- w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej (lit. c).

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, w świetle art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł, a każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, w świetle art. 40a ust. 1 pkt 3 tej ustawy, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych oraz wielkość jego obrotów i przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do strony przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego WIIH stwierdzono, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty, tj.:

- siedem ww. partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 455,43 zł było artykułami rolno-spożywczymi zafałszowanymi, w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b) ustawy o jakości handlowej, z uwagi na podanie w ich oznakowaniu, tj. na wywieszkach cenowych uwidocznionych przy tych produktach, nieprawdziwej nazwy produktu – co w ocenie organu pierwszej instancji nosiło znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 4 tej ustawy oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł;
- dwie ww. partie napojów spirytusowych o łącznej wartości 210,90 zł były artykułami rolno-spożywczymi nieodpowiadającymi jakości handlowej określonej w art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, z uwagi na umieszczenie tych produktów w sąsiedztwie wódek, co wprowadzało konsumentów w błąd, gdyż sugerowało inny niż w rzeczywistości charakter środka spożywczego – co w ocenie organu pierwszej instancji nosiło znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 500 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Tym samym, Kujawsko-Pomorski WIIH w drodze decyzji nr BŻ-12/2016 z dnia 2 lutego 2016 r. wymierzył powyższe kary pieniężne Grzegorzowi Bodenszacowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Artykuły Spożywczo Przemysłowe Hurt-

Detal Grzegorz Bodenszac w Żninie, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu dziewięć ww. napojów spirytusowych.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona podniosła, że nie zgadza się z wymierzoną jej karą pieniężną z tytułu „popelnionego wykroczenia”.

Prezes UOKiK, dokonując oceny prawidłowości zakwalifikowania siedmiu ww. partii napojów spirytusowych jako artykułów rolno-spożywczych zafalszowanych zauważył, że na etykiecie opakowania jednostkowego produkty te oznaczono jako:

- „Żołądkowa gorzka z miętą” napój spirytusowy 36 % obj. o pojemności 100 ml;
- „Żołądkowa gorzka tradycyjna” napój spirytusowy 36 % obj. o pojemności 200 ml;
- „Lubelska porzeczkowa” likier 30 % obj. o pojemności 100 ml;
- „Lubelska porzeczkowa” likier 30% obj. o pojemności 200 ml;
- „Lubelska grejpfrutowa” likier 30 % obj. o pojemności 200 ml;
- „Fjorowki” likier cytrynowy 34 % vol. o pojemności 500 ml;
- „Polonaise” wiśniowy likier 36 % vol. o pojemności 500 ml;

czyli w dwóch przypadkach – nazwą handlową zdefiniowaną w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 (tj. napój spirytusowy), a w pięciu przypadkach – nazwą handlową zdefiniowaną w pkt 32 załącznika II do tego rozporządzenia (tj. likier), a na wywieszkach cenowych uwidocznionych przy tym produktach, oznaczono je, odpowiednio jako:

- „Żołądkowa gorzka z miętą 0,1 l wódka 36 %”;
- „Żołądkowa gorzka 0,2 l wódka tradycyjna 36 %”;
- „Lubel. porzeczkowa 0,1 l wódka”;
- „Lubel. porzeczkowa 0,2 l wódka 32 %”;
- „Lubelska 0,2 l grejpfrutowa wódka 32 %”;
- „Fjorowka cyt. 0,5 l wódka 34 %”;
- „Polonaise 0,5 l wiśniowy wódka 36 %”;

czyli we wszystkich przypadkach – nazwą handlową zdefiniowaną w pkt 15 załącznika II do tego rozporządzenia (tj. wódka), która nie była zgodna z nazwą handlową podaną na etykiecie opakowania jednostkowego. Na każdej z tych wywieszek (poza jednym przypadkiem) przy nazwie handlowej „wódka” podano moc alkoholu w danym produkcie, która była zgodna (w czterech przypadkach) lub nie (w dwóch przypadkach, tj. podano 32 % zamiast 30 %) z deklaracją na etykiecie opakowania jednostkowego i wynosiła od 30 % obj. do 36 % obj.

Taki sposób oznakowania napojów spirytusowych (obejmujący zarówno opakowania jednostkowe, jak i oznakowanie w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących danego produktu), polegający na posłużeniu się dla jednej kategorii produktu dwiema różnymi nazwami handlowymi określającymi kategorię produktu, tj. napój spirytusowy i wódka (dla dwóch ww. partii napojów spirytusowych) oraz likier i wódka (dla pięciu ww. partii likierów), zdaniem Prezesa UOKiK, wprowadzał konsumentów w błąd, co do charakteru i tożsamości środka spożywczego, co stanowiło naruszenie treści art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, jak również art. 16 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

Ponadto, podanie na wywieszkach cenowych dotyczących tych produktów nazwy handlowej „wódka”, przy jednoczesnej deklaracji mocy alkoholu na poziomie od 30 % obj. do 36 % obj., podczas gdy zgodnie z wymaganiami określonymi dla wódki w pkt 15 lit. b) załącznika II do tego rozporządzenia, minimalna objętościowa zawartość alkoholu w wódce wynosi 37,5 %, było niezgodne z treścią art. 9 ust. 1, 2 i 7 tego rozporządzenia.

W ocenie Prezesa UOKiK, stwierdzone w oznakowaniu przedmiotowych produktów nieprawidłowości nie nosiły jednak znamion zafałszowania, w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b) ustawy o jakości handlowej, gdyż nazwę produktu niezgodna z prawdą podano w miejscu sprzedaży na wywieszkach cenowych dotyczących tych produktów, które były jedną, ale nie jedyną z możliwości zapoznania się z ofertą. Należy zaznaczyć, że konsument dokonując wyboru produktu przy zakupie winien przede wszystkim zapoznać się z informacjami na ich temat podanymi na etykiecie opakowania jednostkowego, niezależnie od tego, czy produkty te były oferowane mu w systemie samoobsługowym, czy też nie. Zważyć bowiem należy, że właściwa nazwa produktu znajdowała się na etykiecie opakowania jednostkowego.

W związku z powyższym, rozpoznając sprawę na skutek wniesionego przez stronę odwołania, Prezes UOKiK uznał, że zasadne jest, na mocy art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wymierzenie stronie kary pieniężnej w wysokości 666 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dziewięciu ww. partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 666,33 zł.

Dokonana przez Prezesa UOKiK zmiana kwalifikacji wprowadzonych do obrotu siedmiu ww. partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 455,43 zł z produktów zafałszowanych na produkty nieodpowiadające jakości handlowej, powoduje zmianę sytuacji prawnej strony w zakresie wymierzenia jej kary pieniężnej w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Zmienia się bowiem sposób ustalania wysokości kary, jaką można wymierzyć stronie za wprowadzenie do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dziewięciu ww. partii napojów spirytusowych o łącznej wartości 666,33 zł zamiast za wprowadzenie do obrotu zafałszowanych siedmiu ww. partii napojów spirytusowych oraz nieodpowiadających jakości handlowej dwóch ww. partii napojów spirytusowych.

Prezes UOKiK, wykonując dyspozycję art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, na podstawie zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego, uznał i stwierdził, że:

- przy ocenie stopnia szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu przez stronę nieodpowiadających jakości handlowej przedmiotowych produktów, należy wziąć pod uwagę, że stwierdzone nieprawidłowości, wskazujące na zastosowanie oznakowania (dla siedmiu ww. partii napojów spirytusowych) lub prezentacji (dla dwóch ww. partii napojów spirytusowych), wprowadzających konsumentów w błąd, sugerując inny niż w rzeczywistości charakter produktu, naruszało interesy konsumentów, utrudniając im dokonanie właściwego wyboru produktu zgodnego z ich oczekiwaniami;
- przy ocenie zakresu naruszenia, należy uwzględnić, że stwierdzone nieprawidłowości wskazywały na istotne naruszenie przepisów o jakości handlowej, przede wszystkim z punktu widzenia interesów i praw konsumentów. Naruszone zostały przepisy unijne

w zakresie ochrony oznaczeń napojów spirytusowych sklasyfikowanych jako wódka oraz rzetelnego informowania konsumentów o oferowanych im wyrobach. Wzięto również pod uwagę, że zakwestionowane napoje spirytusowe pochodziły z dziewięciu ww. partii o łącznej liczbie 58 butelek;

- przy ocenie dotychczasowej działalności strony na rynku artykułów rolno-spożywczych, należy uwzględnić, że strona po raz pierwszy naruszyła przepisy o jakości handlowej;
- przy ocenie wielkości obrotów i przychodu strony za rok 2015, należy uwzględnić, że z informacji przekazanych przez stronę 26 stycznia 2016 r. wynika, iż wielkość obrotów w ostatnim roku rozliczeniowym przekroczyła [...] zł;
- przy ocenie wartości kontrolowanych produktów żywnościowych, należy uwzględnić, że strona nie zapewniła prawidłowego oznakowania lub prezentacji dziewięciu ww. partiom napojów spirytusowych w miejscu sprzedaży, a ich wartość w dniu kontroli stanowiła kwotę 666,33 zł.

Zdaniem Prezesa UOKiK, opisane powyżej przesłanki, jakimi należało kierować się przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, stanowiły podstawę do wymierzenia stronie kary pieniężnej w wysokości 666 zł, która mieści się w granicach przewidzianych ustawowo i stanowi jednokrotną wartość zakwestionowanych produktów, rozumianą jako korzyść majątkową (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r. sygn. akt II GSK 684/11).

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej, a także spełni ona swoją funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie obowiązków pod względem zapewnienia prawidłowego oznakowania lub prezentacji przedmiotowych produktów w miejscu sprzedaży.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski